

[Kaj Hansen.]

Det var næppe på denne måde, man skulle prøve at bedre beskæftigelsen her i landet. I virkeligheden er det jo en udbygning af den fradragsjungle og de afskrivningsregler af forskellig art, som vi har masser af i forvejen.

Der er også noget, der er meget principielt forkert ved en sådan lovgivning. Det vil være folketinget bekendt, at kommunisterne — og det gælder lovforslag, der har været til behandling inden for de sidste dage — har støttet en lovgivning, som har virket beskæftigelsesfremmende på ganske enkelte og klare områder, hvor det drejer sig om garanti for lån, hvor det drejer sig om långivning til mindre erhvervsdrivende eller håndværksvirksomheder, hvor det drejer sig om i ganske særlige tilfælde at redde arbejdspladser og virksomheder. Men hvad er det i virkeligheden, denne lovgivning går ud på, selv om man gik ind på problemstillingen, at dette skulle være en støtte til erhvervslivet? Det er, at det er en støtte til erhvervslivet, som i virkeligheden holdes fuldkommen skjult for befolkningen, og det er i virkeligheden sådan, at ved en lang, lang række af de forslag, vi har af forskellig art, som går på skattefradrag af forskellig art, holdes det i virkeligheden skjult, hvor meget lønmodtagere, hvor meget skatteydere i det hele taget, yder til erhvervslivet på forskellige områder. I en lov, som i ganske konkrete tilfælde afsætter nogle millioner kroner, der kan gives i lån eller på anden vis, kan man jo se, hvad sagerne drejer sig om, men hvor mange penge bliver i virkeligheden ikke druknet på denne måde her.

Det ville i virkeligheden være rart — og jeg vil gerne ved denne lejlighed rette en opfordring til skatte- og afgiftsministeren, det behøver ikke at være i morgen eller i overmorgen, og det behøver heller ikke at være i denne folketingssamling — at få en samlet oversigt over, hvad der ydes erhvervslivet på en lang række forskellige områder, også de skattemæssige. Det vil være nyttigt, også når vi diskuterer andre skattespørgsmål end dem, der her er til behandling i dag.

Om de ændringsforslag, der er stillet, kan jeg sige, at de ændringsforslag, som kan gøre dette dårlige lovkompleks en lille smule mindre dårligt, vil vi stemme for. Om lovfor-

slagene som helhed kan jeg sige, at vi må meget varmt anbefale at stemme dem ned.

Jes Schmidt (CD):

Den gruppe, jeg repræsenterer i denne sag, deltager i forliget om disse 4 lovforslag med omtrent samme motivering, som vi gav, da vi for nogen tid siden var deltager i og understøttede revisionen af særlig indkomstskat. Jeg går ud fra, at det er bedre, at folketinget i hvert fald gør et lille positivt skridt end lader alt ligge.

Vi er ganske klar over, at de 4 lovforslag her ikke er endelige og patentløsninger på erhvervslivets problemer af i dag. Det kunne sikkert tænkes meget bedre. Hvorfor er vi så med? Fordi vi mener, at i den vanskelige situation, som landet er i, i princippet den samme vanskelige situation, som mange andre lande i dag i Vesteuropa er i, er det værste, at man ikke prøver på at gøre noget. Og vi er med, for at Danmark som andre vestlige lande, der er hjemsoget af arbejdsløshed i dag, prøver på at tage skridt til bekæmpelse af arbejdsløsheden, ikke ved direkte understøttelse, men ved at give erhvervslivet større muligheder, end det har.

Disse lovgivninger, og det gælder også for de andre lande, er på en vis måde problematiske, fordi man ikke med sikkerhed kan sige, hvordan de vil virke. Politik er nu engang det muliges kunst. Vi ved ikke, om disse 4 lovforslag opfylder deres formål, men vi kan ikke lade hænderne ligge i skødet i en tid, hvor vi desværre ved, at det ventede konjunkturopsving lader vente på sig og desværre ikke er i sigte før engang i 1976.

Jeg vil også benytte lejligheden til at takke hr. Stetter for det initiativ, han i sidste øjeblik tog til, at der i hvert fald skete noget på dette område.

Steen Folke (VS):

Det er rigtigt, som den socialdemokratiske ordfører, hr. Camre, sagde, at opfindsomheden er stor, når det gælder om at finde på sådan nogle skattefiduser, som alle disse lovforslag her gælder. Nu er der altså indgået et forlig mellem socialdemokratiet og en række borgerlige partier om, hvad der skal gennemføres for øjeblikket. De borgerlige partier kappes indbyrdes om at overgå hinanden på dette område, og socialdemo-